

TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2013 m. lapkričio 7 d. (*)

„Apmokestinimas – PVM – Direktyva 2006/112/EB – 73 ir 78 straipsniai – Fizinis asmenis sudaryti nekilnojamojo turto sandoriai – Šių sandorių kvalifikavimas kaip apmokestinamųjų sandorių – PVM nustatymas, kai sudarydamos sutartį šalys šiuo klausimu nieko nenumatė – Tiekio galimybės susigrąžinti PVM iš pirkėjo egzistavimas ar nebuvimas – Pasekmės“

Sujungtose bylose C-249/12 ir C-250/12

dėl *Înalta Curte de Casa și Justiție* (Rumunija) 2012 m. kovo 15 d. sprendimais, kuriuos Teisingumo Teismas gavo 2012 m. gegužės 22 d., pagal SESV 267 straipsnį pateiktų prašymų priimti prejudicinį sprendimą bylose

Corina-Hrisi Tulică

prieš

Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor (C-249/12),

ir

Călin Ion Plavotă

prieš

Direcția Generală a Finanțelor Publice Timiș – Serviciul Soluționare Contestații,

Activitatea de Inspecție Fiscală – Serviciul de Inspecție Fiscală Timiș (C-250/12)

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas M. Ilešis, teisėjai C. G. Fernlund (pranešėjas), A. Ó Caoimh, C. Toader ir E. Jarašinas,

generalinis advokatas M. Wathelet,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį,

išnagrinęs pastabas, pateiktas:

- Rumunijos vyriausybės, atstovaujamos R. H. Radu bei R. M. Giurescu ir A. L. Crișan,
- Europos Komisijos, atstovaujamos L. Bouyon ir C. Soulay,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima š?

Sprendim?

1 Prašymas priimti prejudicin? sprendim? susij?s su 2006 m. lapkri?io 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB d?l prid?tin?s vert?s mokes?io bendros sistemos (OL L 347, p. 1; toliau – PVM direktyva) 73 ir 78 straipsni? ai?skiniu.

2 Šis prašymas pateiktas nagrin?jant gin?us tarp atitinkamai C.?H. Tulic? ir *Agen?ia Na?ional? de Administrare Fiscal? – Direc?ia General? de Solu?ionare a Contesta?iilor* (Nacionalin? mokes?i? administratoriaus agent?ra – Generalin? skund? nagrin?jimo direkcija) ir C. I. Plavo?in ir *Direc?ia General? a Finan?elor Publice Timi? – Serviciul Solu?ionare Contesta?ii* (Timi? ganeralin? valstyb?s finans? direkcija – Skund? nagrin?jimo tarnyba) d?l mok?tino prid?tin?s vert?s mokes?io (toliau – PVM) nustatymo, kai šalys, nustatydamos patiekto turto kain?, nieko nesutar? d?l šio mokes?io.

Teisinis pagrindas

S?jungos teis?

3 PVM direktyvos 7 konstatuojamoji dalis suformuluota taip:

„Net jeigu mokes?io tarifai ir neapmokestinimo atvejai nebus visiškai suderinti, taikant bendr? PVM sistem? tur?t? b?ti sudarytos neutralios konkurencijos s?lygos, kuriomis kiekvienos valstyb?s nar?s teritorijoje panašioms prek?ms ir paslaugoms taikomi vienodi mokes?iai nepriklausomai nuo gamybos ir paskirstymo grandin?s ilgio.“

4 Šios direktyvos 1 straipsnyje numatyta:

„1. Šia direktyva nustatoma bendra [PVM] sistema.

2. Pagal bendros PVM sistemos princip? prek?s ir paslaugos apmokestinamos bendru vartojimo mokes?iu, kuris yra proporcingas preki? bei paslaug? kainai, nors daugelis sandori? vykdomi gamybos ir paskirstymo metu iki to etapo, kai skai?iuojamas mokestis.

Už kiekvien? sandor? PVM apskai?iuojamas taip – iš PVM, apskai?iuoto preki? ar paslaug? kainai taikant toms prek?ms arba paslaugoms nustatyt? PVM tarif?, atimama ?vairioms s?naud? sudedamosioms dalims tiesiogiai priskirtino PVM suma.

Bendra PVM sistema taikoma visuose etapuose, ?skaitant ir mažmenin? prekyb?.“

5 Šios direktyvos 73 straipsnyje nustatyta:

„Preki? tiekimo ar paslaug? teikimo, išskyrus nurody?ias 74–77 straipsniuose, apmokestinamoji vert? apima visk?, kas sudaro atlyg?, kur? preki? tiek?jas ar paslaug? teik?jas gavo arba turi gauti iš prekes ar paslaugas ?sigyjan?io asmens arba iš tre?iosios šalies už preki? tiekim? ar paslaug? teikim?, ?skaitant tiesiogiai su ši? sandori? kaina susijusias subsidijas.“

6 Tos pa?ios direktyvos 78 straipsnyje nurodyta:

„Apmokestinamoji vert? apima:

a) mokes?ius, muitus ir rinkliavas, išskyrus pat? PVM;

b) atsitiktin?s išlaidos, tokios kaip komisiniai mokes?iai, pakavimo, transportavimo ir draudimo išlaidos, kurias tiek?jui turi padengti pirk?jas ar klientas.

Taikant pirmos pastraipos b punkt? valstyb?s nar?s atsitiktin?mis išlaidomis gali laikyti išlaidas, d?l kuri? sudarytas atskiras susitarimas.“

Rumunijos teis?

7 Pagrindin?s bylos aplinkyb?ms taikomos ?statymo Nr. 571/2003 d?l mokes?i? kodekso (toliau – Mokes?i? kodeksas) redakcijos VI antraštin?s dalies „Prid?tin?s vert?s mokestis“ 125bis straipsnyje „Kai kuri? termin? ir s?vok? apibr?žtys“ nustatyta:

„1. Vadovaujantis šia antraštine dalimi toliau nurodyti terminai ir s?vokos reiškia:

<...>

5. „apmokestinamoji vert?“ yra atlygis už apmokestinam?j? preki? tiekim? arba paslaug? teikim?, apmokestinam?j? import? arba preki? ?sigijim? Bendrijoje, atlikt? pagal VII antraštin? dal?;

<...>“

8 Mokes?i? kodekso 137 straipsnyje „Šalies viduje tiekiam? preki? ir teikiam? paslaug? apmokestinamoji vert?“ numatyta:

„1. [PVM] apmokestinam?j? vert? sudaro:

a) visas atlygis, kur? gavo arba turi gauti preki? tiek?jas arba paslaugos teik?jas iš pirk?jo, gav?jo arba tre?iojo asmens, ?skaitant tiesiogiai su ši? sandori? kaina susijusias subsidijas;

<...>

2. Apmokestinamoji vert? apima:

a) mokes?ius ir rinkliavas, jeigu ?statyme nenumatyta kitaip, išskyrus pat? [PVM];

b) papildomas išlaidas, pavyzdžiui, komisinius mokes?ius, pakavimo, gabenimo ir draudimo išlaidas, kurias padengti tiek?jas ar teik?jas prašo iš prekes ar paslaugas ?sigyjan?io ar jas gaunan?io asmens. Preki? tiek?jo ar paslaug? teik?jo s?skaitoje fakt?roje ?gij?jui nurodytos išlaidos, d?l kuri? sudaryta atskira sutartis, susijusios su nagrin?jam? preki? tiekimu ar paslaug? teikimu, laikytinos papildomomis išlaidomis.“

9 Pagrindin?s bylos aplinkyb?ms taikomoje Civilinio kodekso redakcijoje numatyta:

„962 straipsnis

Sutarties objektas yra šali? ar vienos iš j? ?sipareigojimai.

<...>

969 straipsnis

Teisėtai sudarytos sutartys susitariančiosioms šalims turi įstatymo galią. Jos gali būti nutrauktos abipusiu susitarimu arba dėl įstatymuose nustatytų priežasčių.

970 straipsnis

Sutartys turi būti vykdomos sąžiningai. Jos saisto ne tik jose aiškiai tvirtintą nuostatą, bet ir visą padarinių, kurių, atsižvelgiant į prievolės pobūdį, gali kilti vadovaujantis teisingumu, papročiais ar įstatymu, atžvilgiu.“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

10 C. H. Tulică ir C. I. Plavoiu sudarė kelias nekilnojamojo turto pirkimo-pardavimo sutartis, t. y. atitinkamai 134 sutartis laikotarpiu nuo 2007 m. iki 2008 m. ir 15 sutarčių laikotarpiu nuo 2007 m. iki 2009 m.

11 Sudarydami pirkimo-pardavimo sutartis C. H. Tulică ir C. I. Plavoiu nieko nenumatė dėl PVM.

12 Po to, kai šie sandoriai buvo sudaryti ir po patikrinimų mokesčių administratorius konstatavo, kad C. H. Tulică ir C. I. Plavoiu vykdyta veikla turėjo ekonominės veiklos ypatybių.

13 Todėl mokesčių administratorius savo iniciatyva C. H. Tulică ir C. I. Plavoiu kvalifikavo kaip PVM mokėtojus ir dėl jų priėmė pranešimus apie mokesčių dydį, kuriais reikalavo sumokėti PVM; šio suma buvo apskaičiuota pridėjus jo sumą prie sutarties šalių sutartos kainos su delspinigiais.

14 Per procesą, per kurį buvo iškelta byla C-249/12, C. H. Tulică teigė, kad mokesčių administratoriaus praktika skaičiuoti PVM jo sumą pridėdant prie sutarties šalių sutartos kainos pažeidžia kelis teisės principus, įskaitant sutarčių laisvės principą. PVM yra kainos sudėtinė dalis, o ne jos priedas. Nėra akivaizdu, kad mokesčių administratoriaus nustatytomis sąlygomis pirkėjas būtų pirkęs nekilnojamąjį turtą. Mokesčių administratoriaus reikalaujamas sumokėti PVM negalėjo būti susigrąžintas iš pirkėjo, nes jis nebuvo sutarties dalykas, todėl juo negalima remtis prieš pirkėją, nesvarbu, ar tai būtų sutartinis, ar įstatyme numatyta nesutartinis prievolė.

15 Remdamasis Mokesčių kodekso 137 straipsnio nuostatomis mokesčių administratorius teigia, kad siekiant apskaičiuoti mokėtino PVM sumą apmokestinamąja verte reikia laikyti sutarties šalių sutartą kainą.

16 C. H. Tulică pateikė skundą *Curtea de Apel București* (Bukarešto apeliacinis teismas), šis jį atmetė kaip nepagrįstą.

17 C. H. Tulică pateikė kasacinį skundą dėl *Curtea de Apel București* sprendimo *Înalta Curte de Casa și Justiție* (Aukščiausias kasacinis ir teisingumo teismas).

18 Kasaciniame skunde C. H. Tulică visą pirmą pakartojo savo argumentus dėl klaidingo apmokestinamosios vertės nustatymo. Grėsdama šį argumentą ji nurodė 1996 m. spalio 24 d. Sprendimo *Elida Gibbs* (C-317/94, Rink. p. I-5339) 26 ir 27 punktus.

19 Per procesą *Înalta Curte de Casa și Justiție* 2011 m. balandžio 12 d. Centrinės mokesčių komisijos aiškinamasis sprendimas Nr. 2 buvo paskelbtas 2011 m. balandžio 20 d. *Monitorul Oficial al României* Nr. 278 (toliau – Aiškinamasis sprendimas Nr. 2/2011). Tų sprendimų ši komisija priėmė vykdydama mokesčių teisės aktų taikymo derinimo funkciją. Sprendime patvirtinamas mokesčių administratoriaus požiūris PVM apmokestinamosios vertės nustatymo

srityje. Jis suformuluotas taip:

„<...> statini? ir žem?s sklyp? tiekimo atveju gautas [PVM] nustatomas pagal šali? vali?, išreikšt? sutartyse, arba pagal kitus elementus, kaip numatyta Rumunijos vyriausyb?s nutarime Nr. 92/2003 <...>:

a) taikant PVM tarif? atlygiui už tiekim? <...> kai:

1) šalys susitar?, kad PMV ne?skai?iuotas ? atlyg? už tiekim?; arba

2) šalys nieko nesusitar? dėl PVM;

b) taikant atvirkštinio skai?iavimo metod?, <...> kai šalys susitar? ?skai?iuoti PVM ? atlyg? už tiekim?.“

20 Per proces?, kurio metu buvo iškelta byla C?250/12, C. I. Plavo?in teig?, kad ?traukus PVM ? sum?, sumok?t? kaip atlygis už pardavim?, b?t? nepaisoma tarp šali? sudarytos sutarties dalyko, o pasekm?s pažeist? PVM tiksl?. Jo teigimu, šio mokes?io neturi mok?ti tiek?jas, nes pagal pobūd? tai vartojimo mokestis, kur? turi mok?ti galutinis vartotojas.

21 C. I. Plavo?in teigimu, kai pirkimo-pardavimo sutartyje n?ra jokios nuorodos dėl PVM, mok?tinas mokestis turi b?ti taikomas šali? sutartai kainai, iš kurios atimta bendra mokes?io suma, t. y. ?gyj?jo sumok?ta suma apima tiek tiek?jui mok?tin? kain?, tiek PVM.

22 Mokes?i? administratorius pateik? Aiškinam?j? sprendim? Nr. 2/2011, kuris patvirtina šio administratoriaus poži?r? taikomo PVM apskai?iavimo srityje.

23 C. I. Plavo?in pateik? skund? *Curtea de Apel Timi?oara* (Timi?oara apeliacinis teismas), kuris j? atmet?.

24 Suinteresuotasis asmuo pateik? apeliacin? skund? dėl *Curtea de Apel Timi?oara* sprendimo *Înalta Curte de Casa?ie ?i Justi?ie*.

25 Šis teismas abejoja dėl Aiškinamojo sprendimo Nr. 2/2011 pagr?stumo, kiek tai susij? su s?voka „gautas atlygis“ ir PVM direktyvos 73 ir 78 straipsni? apimtimi, kai pardavimo metu šalys nieko nenumat? dėl PVM. *Înalta Curte de Casa?ie ?i Justi?ie* nusprend? sustabdyti bylos nagrin?jim? ir kiekvienoje iš jo nagrin?jam? byl? pateikti Teisingumo Teismui tok? prejudicin? klausim?:

„Ar tuo atveju, kai turto [tiek?jas] perkvalifikuojamas kaip PVM mok?tojas, o sutarties šali? nustatytas atlygis (kaina) už nekilnojamojo turto tiekim? nustatytas be jokios nuorodos ? PVM, [PVM] direktyvos 73 ir 78 straipsniai turi b?ti aiškinami taip, kad apmokestinam?j? vert? sudaro:

a) šali? nustatytas atlygis (kaina) už turto tiekim?, atskai?ius PVM tarif?; ar

b) šali? sutartas atlygis (kaina) už turto tiekim??“

26 2012 m. birželio 22 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi bylos C?249/12 ir C?250/12 buvo sujungtos, kad b?t? bendrai vykdoma rašytin? ir žodin? proceso dalys ir priimtas bendras sprendimas.

Dėl prejudicinio klausimo

27 Prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas dėl PVM direktyvos 73 ir 78 straipsni? iš esm?s klausia, ar kai sutarties šalys nustat? kain? be nuorodos ? PVM, o turto

tiesiogiai yra privalantis mokėti PVM už apmokestinamąjį sandorą asmuo, sutarta kaina turi būti laikoma kaina, kurią jau įskaičiuotas PVM, ar kaina be PVM, prie kurios turi būti pridėtas šis mokestis.

28 Iš Teisingumo Teismo turimos medžiagos matyti, kad ieškovai pagrindinėse bylose, nekilnojamojo turto tiekėjai, yra asmenys, turintys sumokėti už jį atliktus apmokestinamuosius sandorius mokėtiną PVM. Taip pat iš šios bylos medžiagos matyti, kad pagrindinėse bylose aptariamą sutarties šalys, nustatydamos nekilnojamojo turto, kuris yra pardavimo objektas, kainą, nieko nenumatė dėl PVM. Tačiau prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nepateikė jokios informacijos dėl to, ar šie tiekėjai pagal nacionalinę teisę turi galimybę susigrąžinti iš įgyjamo mokesčio administratoriaus reikalaujamą PVM kartu su sutarta kaina.

29 C. H. Tulic ir C. I. Plavočin bei Europos Komisija iš esmės mano, kad pagal pobūdį PVM yra vartojimo mokestis, kurį turi mokėti galutinis vartotojas, todėl jo neturi mokėti tiekėjai. Taigi, PVM turi būti kainos sudedamoji dalis, o ne prie jos pridėama suma.

30 Rumunijos vyriausybė iš esmės teigia, kad siekiant nustatyti tiekėjo gautą atlygą, kuris yra subjektyvi vertė, reikia atsižvelgti į šalies valiutą ir laikyti, kad šis atlygis sudaro sumą, kurią tiekėjai tikisi gauti, o įgyjamas pasirengęs sumokėti. Šiuo atveju ši suma yra sutartyje nustatyta kaina neatskaidžius PVM.

31 Ši vyriausybė priduria, kad jei būtų nuspręsta, jog atlygis sudaro patiekto turto kainą atimant PVM sumą, tiekėjai turėtų pranašumą, palyginti su konkurentais, o tai prieštarautų PVM neutralumo principui ir būtų skatinami pažeidimai, kuriuos darant dalyvauja pagrindinėse bylose aptariamieji tiekėjai.

32 Šiuo klausimu primintina, kad iš PVM direktyvos 1 straipsnio 2 dalies ir 73 straipsnio matyti, jog pagal bendros PVM sistemos principą prekės ir paslaugos apmokestinamos bendru vartojimo mokesčiu, kuris yra proporcingas prekės bei paslaugos kainai, o apmokestinamoji vertė apima viską, kas sudaro atlygą, kurį prekės tiekėjai ar paslaugų teikėjai gavo arba turi gauti iš prekes ar paslaugas įsigyjančio asmens arba iš trečiosios šalies. Šios direktyvos 78 straipsnyje išvardyti kai kurie apmokestinamųjų vertę sudarantys elementai. Pagal šios direktyvos 78 straipsnio a punktą PVM neįskaičiuojamas šis apmokestinamųjų vertė.

33 Pagal PVM direktyvos 73 straipsnyje nurodytą bendrąjį nuostatą už atlygą tiekiamos prekės ar teikiamos paslaugos apmokestinamųjų vertę sudaro apmokestinamojo asmens už jas faktiškai gautas atlygis. Šis atlygis yra subjektyvi vertė, t. y. realiai gauta, o ne pagal objektyvius kriterijus nustatyta vertė (žr., be kita ko, 1981 m. vasario 5 d. Sprendimo *Coöperatieve Aardappelenbewaarplaats*, 154/80, Rink. p. 445, 13 punktą ir 2012 m. balandžio 26 d. Sprendimo *Balkan and Sea Properties ir Provadinvest*, C-621/10 ir C-129/11, 43 punktą).

34 Ši taisyklė turi būti taikoma nepažeidžiant pagrindinio šios direktyvos principo, t. y. kad PVM sistemoje mokestį sumoka tik galutinis vartotojas (žr., be kita ko, minėto Sprendimo *Elida Gibbs* 19 punktą ir 2011 m. gruodžio 9 d. Nutarties *Connoisseur Belgium*, C-69/11, 21 punktą).

35 Tačiau kai pirkimo-pardavimo sutartis sudaroma be nuorodos į PVM, tuo atveju, kai pagal nacionalinę teisę tiekėjai negali iš įgyjamo susigrąžinti vėliau mokesčio administratoriaus reikalaujamo PVM, visos kainos neatskaidžius PVM laikymas apmokestinamąja verte, kuriai taikomas PVM, reikštų, kad PVM turi mokėti tiekėjai ir kad pažeidžiamas principas, pagal kurį PVM yra vartojimo mokestis, kurį turi mokėti galutinis vartotojas.

36 Be kita ko, toks vertinimas pažeistų taisyklę, pagal kurią mokesčio administratorius neturi gauti didesnės PVM sumos, nei gavo apmokestinamasis asmuo (žr., be kita ko, minėto Sprendimo *Elida Gibbs*).

24 punktų; 1997 m. liepos 3 d. Sprendimo *Goldsmiths*, C-330/95, Rink. p. I-3801, 15 punktų ir minėto Sprendimo *Balkan and Sea Properties ir Provadinvest* 44 punktų).

37 Kitokia situacija yra tuo atveju, kai tiekėjas pagal nacionalinę teisę turi galimybę prie sutartos kainos pridėti sandoriui taikomą mokestį ir jį susigrąžinti iš turto įgijėjo.

38 Be to, svarbu pažymėti, kad viena iš svarbiausių PVM ypatybių yra ta, kad šis mokestis yra visiškai proporcingas atitinkamų prekių ir paslaugų kainai. Tai reiškia, kad visi tiekėjai prisideda prie PVM mokėjimo vienodai proporcingai, palyginti su visa už parduotas prekes gauta kaina.

39 Šiuo atveju nacionalinis teismas turi patikrinti, ar pagal Rumunijos teisę tiekėjai turi galimybę susigrąžinti iš įgijėjo PVM, kurio vėliau reikalauja mokesčių administratorius.

40 Jei iš šio patikrinimo paaiškėtų, kad toks susigrąžinimas neįmanomas, reiktų daryti išvadą, kad pagal PVM direktyvą draudžiama taisyklė, kaip antai nustatyta Aiškinamajame sprendime Nr. 2/2011.

41 Kadangi Rumunijos vyriausybė tvirtina, kad tokia taisyklė, kaip aptariamoji pagrindinėje byloje, atgraso nuo pažeidimų, reikia priminti, jog kiekviena valstybė narė turi diskreciją imtis visų statyminių ir administracinių priemonių, būtinių užtikrinti viso mokėtino PVM surinkimą jos teritorijoje ir kovoti su sukčiavimu, taip pat pareigą priimti tokias priemones (šiuo klausimu žr. 2013 m. vasario 26 d. Sprendimo *Åkerberg Fransson*, C-617/10, 25 punktų ir jame nurodytą teismo praktiką).

42 Tačiau šios priemonės neturi viršyti to, kas būtina šiam tikslui pasiekti (2012 m. liepos 12 d. Sprendimo *EMS-Bulgaria Transport*, C-284/11, 67 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Tačiau būtų taip būtų pagrindinėje byloje nagrinjamą taisyklės atveju, jeigu dėl jos susidarytų situacija, kai PVM turėtų mokėti tiekėjas, todėl šis mokestis nerenkamas tokiu būdu, kuris atitinka pagrindinę PVM sistemos principą, kaip priminta šio sprendimo 35 punkte.

43 Atsižvelgiant į visą tai, kas minėta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti, kad PVM direktyva, būtų jos 73 ir 78 straipsniai, aiškintini taip, kad kai šalys nustatė turto kainą be nuorodos į PVM, o šio turto tiekėjas yra privalantis mokėti už apmokestinamąjį sandorį mokėtiną PVM asmuo, tuo atveju, kai tiekėjas neturi galimybės susigrąžinti iš įgijėjo mokesčių administratoriaus reikalaujamo PVM, turi būti laikoma, kad sutarta kaina jau apima PVM.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

44 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvą 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos, būtų jos 73 ir 78 straipsnius, reikia aiškinti taip, kad kai šalys nustatė turto kainą be nuorodos į pridėtinės vertės mokestį, o šio turto tiekėjas yra privalantis mokėti pridėtinės vertės mokestį už apmokestinamąjį sandorį asmuo, tuo atveju, kai tiekėjas neturi galimybės susigrąžinti iš įgijėjo mokesčių administratoriaus reikalaujamo pridėtinės vertės mokesčio, turi būti laikoma, kad sutarta kaina jau apima pridėtinės vertės mokestį.

Parašai.

* Proceso kalba: rumun?.